

LUKÁŠ:14,16-21.24

Jeden človek pripravil veľkú večeru a pozval mnohých. V hodine večere poslal sluhu, aby povedal pozvaným: Podte, lebo je všetko hotové! Ale všetci sa začali jednomyselne vyhovárať. Prvý mu povedal: Pole som kúpil, musím ísť a obzrieť si ho; prosím ťa, vyhovor ma. Druhý povedal: Päť párov volov som kúpil a idem ich vyskúšať; prosím vyhovor ma. Iný zas povedal: Oženil som sa, a preto nemôžem prísť. Keď sa sluha vrátil, oznámil to pánovi. Vtedy rozhneval sa pán domu a povedal sluho: Vyjdí na ulice mesta a priveď sem chudobných, mrzákov, slepých a chromých. Lebo hovorím vám, že ani jeden z mužov, ktorí boli pozvaní, neokúsia mojej večere.

Každý veriaci sa teší na stretnutie s Bohom, veríme Ježišovým slovám, že nám šiel pripraviť miesto u Otca. Text z Lukáša hovorí o ľuďoch pozvaných na hostinu. Títo ľudia mali určitý vzťah s hosťiteľom, neboli to cudzinci, veď si ich hosťiteľ vybral. Na konci čítame, že sa na hostinu nedostanú. Prečo? Všetci majú niečo spoločné: vyhovárať sa. Aj v dnešnej dobe počujeme príslovie: Dobrá výhovorka stojí groš, ale akokoľvek dobre znie, znamená vždy to isté: nechaj ma na pokoji – teraz mám niečo dôležitejšie. Pán na hostine nezostal sám, na miesta pozvaných sa dostali iní.

Čítame tu o troch predstaviteľoch, ktorí mali niečo dôležitejšie. Prvú sa vyhovoral na pole – zabezpečenie, druhú na voly - prácu a tretiu na manželku - vzťahy. Pokiaľ je niečo nové, tak to poľahky zamestnáva celé dni a hodiny. Najväčším pokušením nie sú veci zlé, ale dobré. Zabezpečenie je dobrá vec, zaujímavá a v každej dobe má inú podobu. Môže to byť dobrý dôvod, aby sme Pánovi povedali: počkaj, chcem požehnanie a dary, ktoré si pre mňa pripravil, ale teraz nie. Druhá dobrá a nebezpečná vec je práca. Je tak ťažko si zohnať dobré miesto. Voly boli vtedy niečo, ako pre nás dobrý pracovný nástroj dnes. Aj dnes sa pre nás nová „mašinka“, môže stať natoľko očarujúca, že Pánovi na pozvanie odpovedáme, počkaj – ešte neviem, čo tento stroj všetko dokáže. Tretí sa vyhovárať na nový vzťah, teraz som sa oženil. Viem Pane, že máš pre mňa prichystané posilnenie a radosť, ale

teraz sa chcem venovať človeku, na ktorom mi záleží.

Ak chceme prijímať požehnanie pri stole Pánovom, tak ani takéto dobré veci sa nesmú dostať pred Neho. Boh často pripomínať svojmu ľudu, že je Bohom žiarlivým a o svoju slávu sa nebude s nikým deliť. Aj dnes je dobre preskúmať svoje srdce, či sa na miesto Boha netlačí ešte niečo alebo niekto. Toto je jediná vec, ktorú môžeme prekontrolovať každý sám. Nikto to nemôže urobiť za nás. Od toho záleží plodnosť nášho života tu na zemi a to, ako strávime večnosť.

Svetlana Francisti

Teologické školy ECM v Európe (UMTSE)

Raz za štyri roky sa stretávajú dekan (riaditeľia) a učitelia z teologických škôl v Európe na konzultáciu. V dňoch 1. – 6. februára sa zhromaždili zástupcovia z teologických inštitúcií Gothenburg/Švédsko, Graz/Rakúsko, Moskva/Rusko, Oslo/Nórsko, Reutlingen/Nemecko, Tallin/Estónsko, Varšava/Polsko a Banská Bystrica/Slovensko v Reutlingen na teologickom seminári našej cirkvi. Prítomní boli aj obidvaja biskupi našej centrálnej konferencie, Heinrich Bolleter a Patrick Streiff, tiež Bruce Birch, dekan Wesley Seminary, Washington D.C., USA), ktorý zastupoval Americkú asociáciu teologických škôl UMC (AUMTS), ďalej Úllas Tankler (GBGM), Mary Ann Moman, Robert Kohler, Ed Zeiders, dekan United Theological Seminary, Dayton, OH, USA, Walter McKelvey, dekan Gammon Theological Seminary, Atlanta, GA, USA, reprezentujúci metodistický svetový výbor pre vyššie vzdelanie (GBHEM).

Hlavným cieľom tohto stretnutia bolo zväčšiť a rozšíriť vzájomnú kooperáciu v teologickom vzdelávaní v Európe v spojení s inštitúciami v USA. Po pozitívne zhodnotených predchádzajúcich kurzoch programu DMin. (doktorát teológie) sa očakáva, že opäť začne v roku 2008.

Pavel Procházka

Z o b s a h u

str. 2 Sako nie je potrebné
str. 3 Mama s veľkým srdcom
str. 4 Pozvanie pre mládež z celého sveta
str. 5 Ako sa ma Ježiš dotkol

str. 6 Fanny Crosby - nevidiaca skladateľka
str. 7 Detský kútik
str.8 Príspevky do celocirkevných fondov

Inšpirujúce posolstvo: Sako nie je potrebné

Potriasol som neveriacky hlavou. Nemohol som byť na tom správnom mieste. Tu niekto ako ja nemohol byť vítaný. Dostal som pozvánku niekoľkokrát od rôznych ľudí a napokon som sa rozhodol pozrieť si to miesto. Toto však nemohlo byť ono. Chvatne som sa pozrel na pozvánku, ktorú som žmolil v rukách. Prečítal som si posledné slová: „**Príďte takí, akí ste. Sako nie je potrebné.**” Vyhľadal som adresu. Áno, bol som na správnom mieste.

Nazrel som znovu cez okno a uvidel miestnosť plnú ľudí, ktorí žiarili radosťou. Všetci boli slušne oblečení v peknych šatách a zdalo sa, že sú až nezvyčajne čistí, keď obedovali v tejto skvelej reštaurácii. Zahanbene som sa pozrel na svoje zničené, roztrhané oblečenie, pokryté fľakmi. Bol som špinavý, v podstate som vyzeral oplzlo. Šíril sa zo mňa hnilobný zápach a nevedel som sa zbaviť špiny, ktorá sa do mňa zažrala. Keď som sa otočil na odchod, zrazu sa mi pripomenuli slová z pozvánky: „Príďte takí, akí ste. Sako nie je potrebné.”

Rozhodol som sa skúsiť to. Pozbieral som všetku odvahu, ktorú som v sebe dokázal nájsť a otvoril dvere reštaurácie. Pristúpil som k mužovi za prepážkou. „Vaše meno, pane?” spýtal sa ma s úsmevom. „Jimmy D. Brown,” zamrmal som bez toho, aby som sa na neho pozrel. Zastrčil som si ruky čo najhlbšie do vreciek a dúfal som, že skryjem tie hrozné škvrny. Zdalo sa, že muž si nevšimol, aký som celý špinavý. „Výborne, pane. Máte tu na vaše meno rezervovaný stôl. Prajete si, aby som vás k nemu zaviedol?” Nemohol som veriť vlastným ušiam. Usmial som sa od ucha k uchu a povedal: „Áno, samozrejme!”

Zaviedol ma k stolu a naozaj, bola tam menovka s mojím menom napísaná tmavočervenou farbou. Keď som si prezrel menu, zistil som, že podávajú samé dobré veci: „pokoje”, „radosť”, „požehnanie”, „odvahu”, „istotu”, „nádej”, „lásku”, „vieru” a „milorodenstvo”. Uvedomil som si, že to nie je obyčajná reštaurácia! Nalistoval som začiatok menu, aby som zistil, kde vlastne som. Miesto sa volalo „**Božia milosť**”!

Muž sa vrátil a povedal: „Odporúčam vám Špecialitu dňa”. V nej dostanete porciu zo všetkého v tomto menu.” „Robíš si zo mňa srandu?” pomyslel som si, „chceš tým povedať, že toto VŠETKO môžem mať?” „Čo je špecialita dňa?” spýtal som sa s očividnou radosťou v hlase. „Spasenie,” znela odpoveď. „Tak si ju prosím,” takmer som zakričal. Hneď ako som to vyslovil, radosť ma opustila. Pocítil som nepríjemnú bolesť v žalúdku a z očí mi vyhrkli slzy. Medzi vzlykmi som vykoktal: „Pane, pozrite sa na mňa. Som špinavý a odporný. Som nečistý a nezaslúžim si nič z tohoto. Rád by som to všetko mal, ale... ale nemôžem si to dovoliť.”

Muža to vôbec nezaskočilo. Znova sa usmial. „Váš účet už zaplatil tamten Pán,” povedal a ukázal smerom k prednej časti miestnosti. „Volá sa Ježiš.” Otočil som sa a uvidel muža, ktorého prítomnosť akoby osvetľovala celú miestnosť. Takmer som sa na neho nedokázal pozeráť. Zbadal som sa, ako idem k nemu a trasúcim sa hlasom šepkám: „Pane, budem umývať riady alebo zametať podlahu alebo vynášať odpadky. Urobím, čo bude v mojich silách, aby som sa vám za toto všetko odplatil.”

Muž rozťahal ruky a povedal s úsmevom: „Syn môj, všetko toto je tvoje, ak prídeš ku mne. Popros ma, aby som ňu očistil, a ja to urobím. Požiadať ma, aby som odstránil tieto škvrny, a stane sa. Popros ma, aby som ti dovolil hodovať za mojím stolom, a budeš z neho jesť. Spomeň si, tento stôl je rezervovaný na tvoje meno.

str. 2

Všetko, čo musíš urobiť, je prijať tento dar, ktorý ti ponúkam. „Šokovaný som mu padol k nohám a zvolal: „Prosím, Ježiš...prosím, vyčisti môj život. Zmeň ma, dovoľ mi sedieť za tvojím stolom! Daj mi nový život!”

V tej chvíli som začul slovo: „Dokonané.” Pozrel som sa na seba. Mal som na sebe biele rúcho a celé moje telo bolo žiarivo čisté. Stalo sa niečo zvláštne a zároveň nádherné. Cítil som sa ako vymenený. Akoby zo mňa spadol balvan. Sedel som za Jeho stolom. „Podáva sa ‘Špecialita dňa’,” povedal Pán, „spasenie je tvoje.” Sedeli sme spolu a dlho sa rozprávali. Veľmi som si užíval čas, ktorý som s ním strávil. Povedal mi, mne zo všetkých ľudí, že by bol rád, keby som sa sem vracal čo najčastejšie, vždy keď budem potrebovať pomoc od Božej milosti. Jasne mi vysvetlil, že túži, aby som s ním trávil čo najviac času.

Keď sa priblížil čas môjho odchodu do „reálneho sveta”, ticho mi zašepkal: „A ešte niečo. Ja som stále s tebou.” Potom mi povedal niečo, na čo nikdy nezabudnem. Povedal: „Dieťa moje, vidíš tieto prázdne stoly po celej miestnosti?” „Áno, Pane. Vidím ich. Čo to znamenajú?” spýtal som sa. „To sú rezervované stoly... ale ľudia, ktorých mená sú na menovkách, neprijali pozvanie na obed. Bol by si taký láskavý a doručil tieto pozvánky ľuďom, ktorí sa k nám ešte nepripojili?” spýtal sa Ježiš. „Samozrejme,” povedal som s nadšením a vzal si pozvánky. „Chodte teda ku všetkým národom,” povedal a otočil sa k odchodu.

Vošiel som do **Božej milosti** špinavý a hladný. Poškvrnený hriechom. Moja spravodlivosť bola ako poškvrnené rúcho. Ježiš ma však očistil. Vyšiel som von ako úplne nový človek...oblečený do bieleho, do Jeho spravodlivosti. Preto dodržím svoj sľub, ktorý som dal Pánovi. Pôjdem a budem šíriť Jeho slovo. Budem zvestovať evanjelium...doručím pozvánky. Začnem hneď s tebou.

Bol si už v **Božej milosti**? Máš tam rezervovaný stôl na svoje meno. Tu je pozvánka...

„Príďte takí, akí ste. Sako nie je potrebné.”

Autor neznámy, z www.horiaciker.sk pripr. Katka S.

Ignác z Loyoly, tiež známy ako **Ignacio (Íñigo) López de Loyola** (1491 –1556), je jeden z katolíckych mystikov a rytier, vzdelaný na dvore Ferdinanda Katolíckeho. Prežil duchovnú konverziu a stal sa zapáleným šíriteľom katolíckej viery.

Stal sa prvým najvyšším generálom Ježišovej Spoločnosti, katolíckeho rádu, ktorý bol oddaný misijnej službe pod vedením pápeža. Členov tohto rádu označujeme ako **jezuitov**. Preslávil sa kompiláciou spisu *Duchovné cvičenia*. Bol však tiež aktívnym bojovníkom proti reformácii a šíril protireformáciu. John Wesley čítal jeho životopis a z poznámok, ktoré počas čítania robil na okraji textu knihy usudzujeme, že **Wesley** sa z Loyolovho života učil najmä o duchovnom zápase, umŕtvovaní tela a odovzdaní sa Bohu. Loyolu viedlo k **dosiahnutiu vysokého stupňa kresťanskej dokonalosti** v krátkom čase.

Pavel Procházka

Mama s veľkým srdcom

Zuzka je skromná a milá slečna. Žije so svojím otcom a adoptívnymi synmi v Michalovciach. Dovolila nám nahliadnúť do svojho súkromia a tak sme sa mohli dozvedieť niečo o nových členoch ich rodiny.

1. Ako sa to všetko začalo?

Keď som pred rokmi stratila prácu v kancelárii, rozhodla som sa, že zmením profesiu účtovníctva na niečo úplne iné, niečo sociálne zamerané. Spoznala som sestru Aničku z Cirkvi bratskej, ktorá už v tom čase bola profesionálnou mamou a to ma veľmi oslovilo. Bol to odvážny nápad, ale to sa na mňa podobá. Modlila som sa a začala podnikat potrebné kroky: zápis na soc. odbore OÚ, psychologické testy a rôzne školenia v oblasti náhradného rodičovstva. Keby som bola tušila, čo ma čaká a nebola by som na 100% presvedčená, že Pán Boh je na mojej strane, asi by som to vzdala. Zdalo sa, že všetko je proti mne. Trvalo skoro dva roky, kým som mohla v našej domácnosti privítať 5-ročného Jožka, najprv ako pestúnka (kvôli legislatívnym zmenám o predpísanom vzdelaní) a potom ako profesionálna mama. Dnes má Jožko 8 rokov a je žiakom 2. ročníka ZŠ. O dva roky po jeho príchode som si zobrala 2-ročného Dávidka a cez letné prázdniny vlni súrodencov Mirka (12) a Dávida (15.)

2. Čo ťa viedlo k tomuto rozhodnutiu?

Moje rozhodnutie ovplyvnilo veľa rôznych vecí, ale najviac asi moja dlhoročná priateľka, ktorá vyrástla v Detskom domove. Mala som možnosť sledovať jej život od strednej školy až po dnes. Mirko a Dávid sú jej deťmi, o ktoré sa teraz starám. V jej rodine sa všetko vyvíjalo komplikovane a dosť nešťastne. Nemala možnosť prežiť reálny rodinný život a citovo veľmi strácala. To sa veľmi ťažko napráva. Aj keď je veriaca a veľmi sa snažila, dopadlo to úplne opačne, ako si priała. Je veľmi ťažko „vyštartovať“ do života, ak sa nemáte o koho oprieť, keď musíte opustiť „decák“, ak máte prácu, môžete bývať v podnájme, v horšom prípade vás čaká Azylový dom a čo ďalej... Táto perspektíva mnohých detí z DD ma desila. Viem, že nemôžem zachrániť všetky, ale môžem urobiť aspoň niečo.

3. Neobávala si sa ako slobodná toho, ako zvládneš výchovu?

Áno, mala som obnavu, ale Pán Boh mi zaslúbil, že na to nebudem sama. „Všetko vládzem v tom, ktorý ma posilňuje,

v Ježišovi Kristovi.“

Boh je živý, počuje modlitbu, je zdrojom múdrosti. Ak sa spolieham na neho, riešenie problému vždy príde. Presne to denne prežívam. Prídu situácie, ktoré ma zaskočia, prekvapia, niekedy i zrania, s ktorými neviem a nemôžem sama pohnúť. Ale Pán Boh ma ešte nikdy nesklamal.

4. Čo okrem odvahy potrebuje človek, aby sa rozhodol prijať dieťa z domova?

To je ťažká otázka. Ak sa rozhodujú k adopcii bezdetní manželia, do dieťaťa vkladajú všetky svoje sny a nádeje. Ja som k tomu pristupovala od začiatku viac ako k službe Bohu a bližným. Moje rozhodnutie bolo z lásky a ochoty slúžiť. Bolo to rozhodnutie prijať toho človečika so všetkým, čo v ňom je, otvoriť svoje srdce i dom, vzdať sa svojho pohodlia, nepozerať sa na reakcie okolia, vzdorovať a prekonávať všetky prekážky...Treba sa vyzbrojiť úžasnou dávkou trpezlivosti a rozhodnosti.

5. Pomáha ti niekto?

Ó, áno, v prvom rade môj otec. Už len jeho prítomnosť – ako mužská autorita – je úžasnou pomocou. Ale samozrejme pomáha i mnohokrát iným spôsobom. A naša nenahraditeľná pomoc – teta Maja (sestra Mária P. z nášho zboru) a jej auto: pri nákupoch, pri zásobovaní zeleninou a ovocím z našej záhrady, pri prácach v domácnosti – maľovanie, prestavby, opravy. Deti k nej chodia na víkendy, na telku, na stolný tenis... Veľmi, veľmi jej za všetko ďakujem. Ale pomáhajú mi vlastne všetci súrodenci zo zboru, každý tým, čím môže. Všetkých naozaj zo srdca ďakujem. Je to veľmi dobré, ak majú náhradní rodičia okolo seba „spriaznené duše.“

6. Stíhaš pri deťoch prácu v zbore?

Účtovníctvo zboru robím ďalej, chvály už nevediem, ale hrám v nich a spievam ďalej. Z času na čas mám na starosti besiedku (striedame sa vo vedení). A naďalej som v staršovstve. Nedá sa to všetko stíhať tak, ako predtým. Niečo robím po nociach (ako všetky mamky). No s ochotnými pomocníkmi a trochou organizačných schopností to ide. Je to veľká škola a úžasné dobrodružstvo.

Zuzka, prajeme ti veľa sily a Božieho požehnania v kruhu tvojej veľkej rodiny.

Za rozhovor ďakuje Milena Belková

Byť **dobrou matkou** neučia v nijakej škole. Na to netreba veľké knihy, ale **veľké srdce**.

Po celom svete je hrozné utrpenie, obrovský hlad po láske. Vneste teda modlitbu do svojich rodín, prineste ju svojim malým deťom. **Naučte ich modliť sa.** Dieťa, ktoré sa modlí, je šťastným dieťaťom. Rodina, ktorá sa modlí, je zjednotenou rodinou. Počujem o toľkých rozpadnutých rodinách a pýtam sa ich: „Prečo prišlo k rozpadu?“ Myslím si, že preto, lebo sa nikdy spoločne nemodlili. Nie sú jedno v modlitbe pred Pánom.

matka Tereza

Čas na úsmev

Nadčasy

Kazateľ hľadá pomocníka do kancelárie: „Ako dlho ste pracovali v predchádzajúcom zamestnaní?“

Uchádzač: „Päťdesiatpäť rokov.“

Kazateľ: „Koľko máte rokov?“

Uchádzač: „Štyridsaťpäť.“

Kazateľ: „Ako ste mohli pracovať päťdesiatpäť rokov, keď máte iba štyridsaťpäť?“

Uchádzač: „Nadčas.“

Odpustenie hriechov

Učiteľ nedeľnej školy: „Čo musíte urobiť, aby ste dostali odpustenie hriechu?“

Žiak: „Zhrešiť!“

ČO TY NA TO s.m.s.

Tak vás teda znovu všetkých pozdravujem. Pre tých, čo nezachytili minulé číslo, len krátka informácia: Toto je nová rubrika Ohniska, do ktorej sa aj ty sám môžeš zapojiť so svojimi pohľadmi, postrehmi či názormi k danej téme.

Možno sa pýtaš, čo je cieľom: Aj takto totiž budeme môcť ako rôzne skupiny a rôzni ľudia zisťovať viac o jednotlivých oblastiach nášho bežného života a o tom, ako to vidia iní.

Každé písmeno

= **niekto/ niečo**

aktuálne,

zaujímavé...

B Viete, rozmýšľala som, o čom písať pri písmene B... B ako Boh? Alebo: B ako Big Brother – to bolo čosi aktuálne, Veľký brat sa predsa pozerá...? Hmm... tak mi hlavou krúžili rôzne b-slovíčka, až som sa nakoniec rozhodla skončiť v istom prístave – v B ako v Biblii.

V poslednej dobe ma dosť zaujíma, aký pohľad máme dnes ako kresťania na aktuálnosť Biblie. Dosť sledujem v rôznych diskusiách, ako práve v tomto naráža kosa o kameň. Jedna skupina kresťanov totiž hovorí, že všetko, čo stojí v Biblii je platné aj pre dnešok, druhá, že časy sa zmenili a to, čo bolo aplikované na minulosť, je dnes nepoužiteľné (napríklad aj tie dlhé vlasy z mi-

nulého mesiaca, či šatky na hlavách), ďalší tvrdia, že hlavné je byť slobodný v tom, čo človek robí a štvrtý potom rozmýšľa, kde je vlastne pravda. Nehovoriac o tom, keď príde reč na veci Starej zmluvy (čo napríklad desiatky?)... Nemáte aj vy pocit, že koľko ľudí toľko názorov?

???

A toto je vlastne aj otázka na každého, kto ma chuť sa prejavíť, vyjadriť svoj názor, či skúsenosti: Ako vidíš tieto veci ty? Možno Bibliu brať dnes rovnako ako pred 2000 rokmi? Ako a kde nájsť zhodu? Je Písmo v každom slove nadčasové? ...

A keďže odpovede nebudem dávať ja, ale vy, očakávame vaše sms k otázkam a téme do **2. apríla 2006**. Mali by sa zmestiť do 160 znakov jednej sms-

správy (skúšobne je ešte stále možnosť napísať aj e-mail). Tak teda píšete, od budúceho čísla by ste mali svoje príspevky nachádzať tu.

PS: !! Do sms prosím uveď vždy (ak je to možné) aj krstné MENO a VEK –!!

Toto sú teda kontakty na mňa:

mobil: 0904 862 954

mail: etel-ka@orangemail.sk

Najväčší worship festival v Európe Calling All Nations 15. 7. 2006

Olympijský štadión, Berlín - Nemecko

Výzva k chvále - výzva k modlitbe - výzva k misii.

Pozývame mládež sveta a mladých srdcom ku dňu chvály a modlitby.

Jedná sa o veľmi unikátnu akciu celosvetového významu. Bude to deň chvál, uctievania a modlitieb. Spoločne s mnohými kresťanmi (kapacita štadiónu 75.000 miest) z celej zemegule budeme uctievať nášho Pána a tiež sa prihovárať za prebudenie vo všetkých národoch. Zaznejú mnohé známe i neznáme skupiny a vedúci, napr. Noel Richards /hlavný vizionár akcie/ (GB), Matt Raedman (GB), Delirious (GB), Psalm Drummers (GB), Graham Kendrick (GB) Wayne Drain (USA), Songhee Bae (Južná Korea), Darlene Zschech (Hillsong - Australia), a veľa ďalších. Táto akcia však nie je o tom, aká worship star tam bude hrať alebo spievať, ale o tom, aby tá pravá hviezda, Ježiš Kristus, ten pravý Šampión sveta mohol byť oslávený.

Kostoly pre mládež sa osvedčili

„Kostoly pre mládež môžu prispieť k tomu, aby sa cirkev stala miestom hľadania a kladenia otázok“, povedal nemecký katolícky biskup pre mládež Franz - Josef Bode na ekumenickom sympóziu o práci s mládežou. Evanjelický teologický profesor Ulrich Schwab povedal, že kostoly pre mládež sú inovatívnou formou práce s mládežou a predchádzajú tomu, aby sa z cirkvi stalo múzeum. V Nemecku v súčasnosti pracuje 70 špeciálnych kostolov pre mládež v rozličných cirkvách. Ekumenické sympóziu vytvorilo priestor na výmenu skúseností jednotlivých pracovníkov s mládežou a spustilo plány na vytvorenie ekumenickej siete mládežníckych projektov v cirkvi. Súčasťou programu boli prednášky a tvorivé dielne, ktoré sa venovali spiritualite mladých, misii, manažmentu projektov mládeže a využitiu kresťanskej hudby.

Ekuména vo svete 39/05

DŇA:

Cintoríny sú plné ľudí, ktorí sa pokladali za „nenahraditeľných“.

Arno Backhaus

Ako sa ma Pán Ježiš dotkol

- svedectvo -

Stalo sa to v septembri. Moja 79- ročná babka (volá sa Alžbeta Bučanová) nečakane prestala chodiť. Dostala taký zápal kĺbov, že od bolesti prestávala nielen chodiť, ale aj jesť a piť. S mamou sme jej čítali Božie slovo, lebo na to bola zvyknutá, raz napr. Ev. Jána 5 – o uzdravení ochrnutého. Keď počula slovo Betezda, usmiala sa a povedala: „Tam Pán Ježiš uzdravoval.“ Postupne zoslabla tak, že už nevládala ani rozprávať. Cítila, že je to vážne, lúčila sa s nami a slabým hlasom spievala o nebi. Nejak sa nám ju podarilo presvedčiť, že v nemocnici by jej mohli pomôcť.

Pred odchodom šepkajúc spievala pieseň: „Prekrásne sú Božie príbytky, kde sa zhromažďí ľud Boží...“ So smútkom, ale predsa s nádejou sme

ju „naložili“ do sanitky, ktorá ju odviezla do nemocnice v Galante. Tam sa jej stav trochu zlepšil. Mama ju neprestávala krmieť Božím slovom a vždy jej do ucha prečítala pár veršov z Biblie. Hoci sa cirkev za ňu modlila, videli sme (najmä tí, ktorí ju navštívili), že jej stav je skoro beznádejný.

Po dvoch týždňoch ju prepustili domov s tým, že nebude môcť chodiť. Bolo ju treba krmieť, obliekať. Bratia a sestry, ktorí ju navštevujú, jej prinášajú Božie slovo, spievajú a modlia sa spolu. Jeden brat nedávno povedal: „Prišli sme ňu povzbudiť, aby si zotrvala vo viere a pookrila na duchu. Nikto ňu nemôže pozdvihnúť, nikto z ľudí ani z rodiny, iba Duch Hospodinov.“

Pomaly sa jej stav zlepšoval. Keď už dokázala sedieť, čítala raz moja mama príbeh z Biblie o uzdravení chromého pri Krásnej bráne. Babka si povzdychla: „Ale ja sa nemôžem postaviť!“ O niekoľko dní spravila krok. A potom dva a stále viac. Teraz už chodí sama, niekedy s pomocou paličky (s ktorou sa však nechce veľmi priateľiť). Ďakujeme Pánovi Ježišovi, že On je tým najvyšším Lekárom a jeho slovo aj dnes uzdravuje a posilňuje.

A čo na to všetko hovorí Alžbeta Bučanová?

„Idem sa pochváliť o Pánovi Ježišovi, ale nie ja, nie človek, ale On sa ma dotkol. Už nie som taká ohnutá, ani noha ma nebolí. Nech je Pán Ježiš oslávený, nie človek. Iba Pánovi Ježišovi patrí sláva!“

Doslov od dcéry Eleny Tagajovej:

„Týmto svedectvom chceme i vás, čitateľov Ohniska povzbudiť na ceste viery, že sa oplatí dôverovať Pánovi Ježišovi, len a len Jemu, či sme zdraví alebo na nemocničnej posteli. Je nádherné denne s ním chodiť z Božej milosti. V lete to bude 50 rokov, čo moja mama nasleduje Pána Ježiša. Nemala ľahký život, prežila vojnu, kopala zákopy a vtedy veľmi ochorela. Pripravujeme s ňou o tom aj článok.“

Prajem si, drahí bratia a sestry, aby ste nadobudli novú nádej a prichádzali ku trónu milosti, k nášmu Veľkňazovi Ježišovi, aby ste dostali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas (Žid 4,16).“

pripr. Milena Belková

POKORA A ODVAHA

Pán Ježiš je na ceste do Jeruzalema. Vie, že jeho vystúpenie a jeho život sa chýli ku koncu. Pre svoj vstup do Jeruzalema posielal dvoch učeníkov, aby priviezli osliatko. Jazdou na ňom zdôrazňuje svoju pokoru a príchod ako posla mieru.

V Jeruzaleme nachádza Ježišov život svoje naplnenie, keď sa nechá zástupne usmrtiť za všetkých ľudí. Tak ďaleko siaha jeho pokora. Neznamená to však, že trochu ustupuje a skrotený sa dáva zatlačiť do kúta. Pokora má čo do činenia s odvahou a Ježiš ide odvážne a rozhodne do Jeruzalema, pripravený ísť až do konca so všetkými dôsledkami.

Kiež by sme mohli byť tiež odvážni a rozhodne sa pridržali Ježišovho príkazu pre nás. Ako by mala taká odvaďa vyzeráť, ukazujú tento príbeh:

O jednom rabínovi sa hovorilo, že každé ráno ešte pred rannou modlitbou vystupuje k nebu. Jeden z jeho protivníkov sa nad tým zasmial a vydal sa na postriežku pred ranným brieždením. Tu zbadal, že rabín prezlečený za drevorubača opustil svoj dom a išiel k lesu. Zďaleka ho nasledoval a videl, ako rabín zoťal strom a narúbal ho na kusy. Potom si ich vyložil na chrbát a teperil do domu jednej chudobnej, chorej starinky. Protivník nakúkal cez oblok a videl rabína ako kľáči pred pecou a zapaluje oheň.

Keď sa neskoršie ľudia pýtali toho protivníka, ako sa to má s každodennou nebeskou cestou rabína, odpovedal iba: „Stúpa ešte vyššie ako iba k nebesiam.“

MZ

POĎAKOVANIE

Touto formou sa chceme
srdečne poďakovať všetkým
bratom a sestrám
prevažne z našej cirkvi
za ich materiálnu pomoc
pre rómsku komunitu v našom meste.
išlo o šatstvo, hračky, hygienické potreby, školské
a kancelárske pomôcky.
Veci boli rozumne rozdelené.
Ešte raz, SRDEČNÁ VĎAKA.

Viliam Rác, ECOM Partizánske

KTO BOLI

FANNY CROSBY A IRA SANKEY?

Frances Jane Crosby známa skôr pod menom **Fanny Crosby**

bola americkou skladateľkou kresťanských piesní a básní. Keď mala iba šesť týždňov, dostala silnú očnú infekciu. Ujal sa jej lekár, ktorý však nebol dobrým odborníkom. Liečil ju prikladáním horúcich obkladov na očné viečka. Hoci sa infekcia upokojila, spôsob liečby zanechal na jej očiach jazvy a spôsobil doživotnú slepotu. Bola schopná iba rozoznať svetlo od tmy.

Ako jedenásťročná vstúpila do Inštitúcie pre slepých v New York City, kde bola najskôr žiačkou, neskôr tu pôsobila ako učiteľka. Ešte ako školáčka začala písať básne. Skúsenosť obrátenia prežila Fanny Crosby v Episkopálnej metodistickej cirkvi v New Yorku. Neskôr sa vydala za Alexandra Van Alstyného, slepého hudobníka, s ktorým spoločne vyprodukovali množstvo kresťanských piesní.

Čo sa týka jej osobného postoja ku svojmu handicapu, nikdy neprejavovala zatrpknutosť. Práve naopak. Keď na jej adresu istý kazateľ poznamenal: „Myslím, že je obrovská škoda, že ti náš Majster nedaroval zrak, keď ťa zasypal takým množstvom iných darov“, Fanny Crosby bez váhania odpovedala: „Vieš, keby som pri svojom narodení mohla žiadať o jedinu vec, bolo by to, že sa chcem narodiť slepá.“ Prekvapený kazateľ sa jej spýtal: „Prečo?“ „Pretože keď prídem do neba, prvá tvár, ktorá kedy poteší môj zrak, bude tvár môjho Spasiteľa!“

Informácie o tom, koľko Fanny Crosby napísala počas svojho života piesní, sa rozchádzajú. Niektorí uvádzajú číslo tritisíc, iní osemtisíc. Medzi jej najpopulárnejšie skladby patria napr. „Blessed Assurance“ (Istotu vzácnu v srdci už mám), „Rescue the perishing, care for the dying“ (Hynúcich zachraňuj, blúdiciach hľadaj), „Praise Him, Praise Him“ (Chváľ Ho, chváľ Ho, Ježiša, Záchrancu sveta), či „All the Way that My Savior Leads me“ (Viem, že Spasiteľ ma vedie). Keďže mnohí vydavatelia váhali vydávať toľko piesní od jednej osoby v jedinom spevníku, Fanny Crosby používala okolo sto rôznych pseudonymov.

Úspešnou evanjelizátorskou dvojicou boli **Dwight L. Moody** a **Ira Sankey**. D. L. Moody je niekedy označovaný za najväčšieho evanjelistu 19. storočia. On sám veril, že spev hrá kľúčovú úlohu pri získavaní srdca ľudí. Pri svojich evanjelizačných akciách Moody spolupracoval so spevákom Ira Sankeym, ktorý síce nebol školeným spevákom, ale jeho hlas a gospelový štýl mali zvláštnu schopnosť pohnúť ľudské srdcia a sústrediť pozornosť na slová.

Moody sám o speve nevedel nič, avšak veľmi si ho cenil, pretože ako sám tvrdil: „Je chybou považovať kázeň za najdôležitejšiu alebo hlavnú vec. V evanjelizačných piesňach je často viac evanjelia než v kázni. Pieseň môže skôr vniesť radostnú zvesť do srdca, ktorých sa kázeň ani nedotkne!“ Keďže videl dôležitosť spevu v cirkvi, chcel, aby sa v jeho zhromaždeniach spievalo čo najviac, a to raz sólo, inokedy duet, či kvarteto, alebo spevokol. V jeho zbore v Chicagu bol spevácky zbor s osemsto členmi.

Spevák Ira Sankey bol popredným zostavovateľom a vydavateľom gospelových spevníkov v Británii a Amerike. Obrovským množstvom nových gospelových piesní ho zásobovali rôzni autori a skladatelia, avšak mnohé piesne, ktoré spieval, boli jeho vlastné. Z piesní, preložených do slovenčiny, sú to napr. Napred hore domov; Svetlo po temnote; Zem k súdu zreje, hore zrak; Za slobodu svojho rodu. Spolu napísal okolo tisícdivsto piesní. Ira Sankey na sklonku života oslepol

D. L. Moody, ktorý považoval za jediný a správny cieľ kresťanského spevu a hudby privádzanie ľudí ku Kristovi, evanjelium kázal a Sankey ho spieval. Práve on mal veľkú zásluhu na výsledkoch evanjelizačných ťažení, pretože jeho piesne mnohých ľudí oslovili. Nespieval klasickú cirkevnú hudbu, lebo tá bola v štvrtiach, kde s Moodym pôsobili, nepoužiteľná. Vďaka Sankeyho spevu mnohí spoznali, že sólový spev v úplnej odovzdanosti Kristovi má obrovskú cenu a má moc dotknúť sa ľudských srdca.

...nabudúce William Booth a Armáda spásy...

Dana Sirkovská

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH A UŽITOČNÝCH WWW-STRÁNKACH.

MÔŽEŠ SEM PRISPIEŤ AJ VLASTNÝMI ODPORÚČANÍAMI, KTORÉ ČAKÁME NA ADRESE effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame:

Na tejto stránke nájdeš množstvo „FREE RESOURCES“

Na evanjelizáciu, vyučovanie a pod.

...kto hľadá, nájde!

filip

21. marca začína jar

VYPROSTE SI DÁŽĎ OD HOSPODINA V ČASE JARNÉHO DAŽĎA. HOSPODIN TVORÍ BÚRKOVÉ MRAČNÁ A DÁ VÁM VÝDATNÝ DÁŽĎ A KAŽDÉMU RASTLINSTVO NA POLI.

Zachariáš 10/1

V niektorých krajinách bolo počas zimy veľmi sucho. Preto ľudia čakali na jarný dážď.

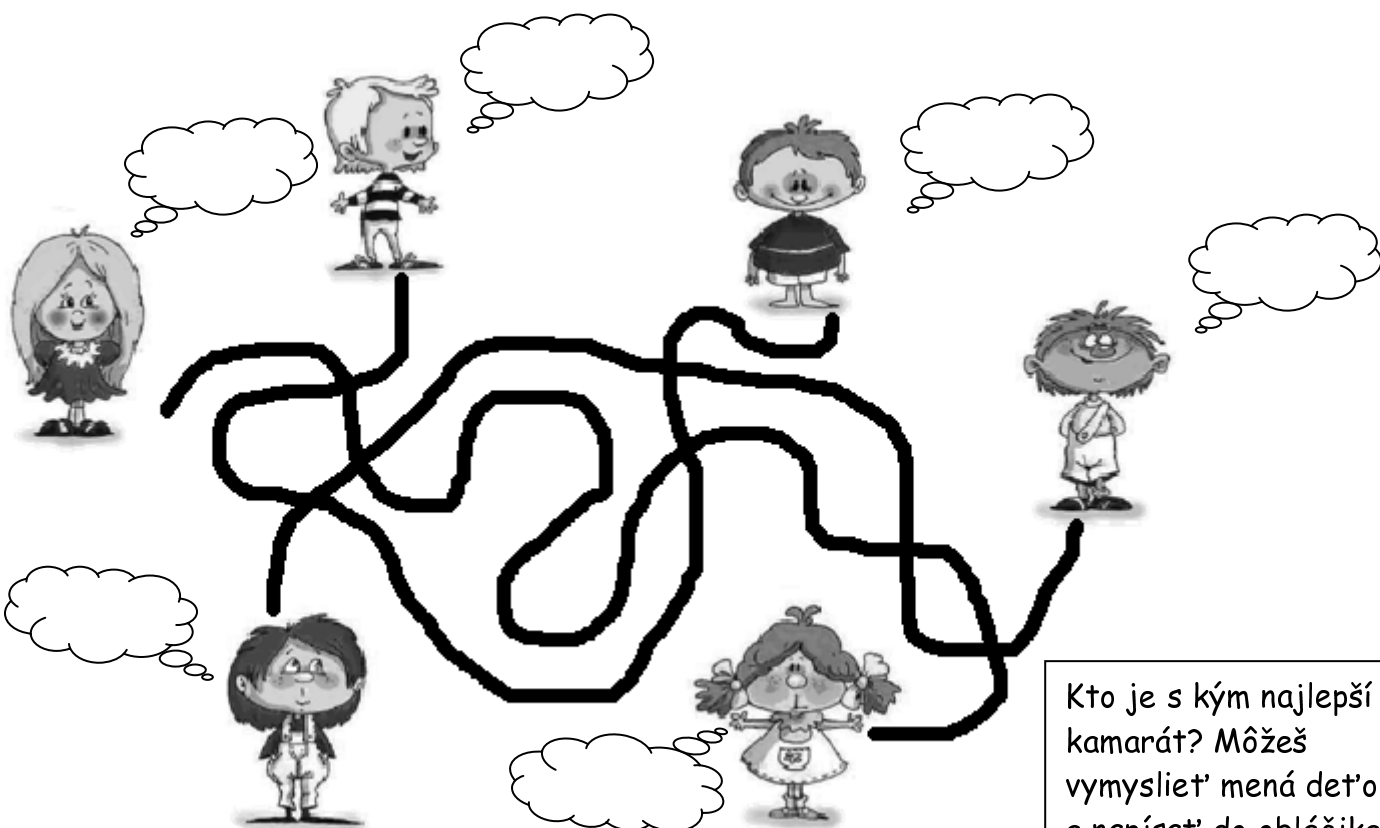
J
A
R
N
Ý
D
Á
Ž
Ď

Možno ty cítiš, že v tvojom srdiečku je sucho a že potrebuješ požehnanie od Hospodina, aby si sa mohol, alebo mohla radovať. Jednoducho Mu to povedz a čakaj, čo bude robiť, čo spraví.

Prváčik sa modlí:

- Milý Pán Ježiš, my Ťa máme všetci veľmi radi! Preto Ťa prosíme, dávaj na seba dobrý pozor, lebo keby sa Tebe niečo stalo, tak by sme sa všetci dostali do riadnej kaše. Amen.

Kto je s kým najlepší kamarát? Môžeš vymyslieť mená deťom a napísať do obláčika.

Ako sme prispievali...

Rok 2005 bol veľmi významným rokom v živote Ohnisko. Prvýkrát sme **vzbierali sumu, ktorá pokryla tlač, obálky, fólie a poštovné**, ktoré za Ohnisko vynakladáme. A akúže sumu sme vynaložili? Bolo to 21 383,- Sk. Niektoré zbory a aj jednotlivci podporili Ohnisko spolu sumou 21 595,50 Sk. Všetkým darcom patrí srdečná vďaka. Ďakujeme aj všetkým dopisovateľom, lebo ich bezplatné prispievanie nie je tiež samozrejmosťou. Najväčšími sme však vďační nášmu Pánovi, lebo Ohnisko máme z čoho podporovať a môže slobodne vychádzať, nech je požehnaním pre každého čitateľa.

V roku 2005 prispeli na **OHNISKO**:

I. kvartál: M. Tagaj, M. Belková, M. Ollerová, P. Procházka, J. Mančíková, M. Procházková, ses. Matejková, M. Poláková K. Vary, ses. Krátková Horní Počernice a zbory Jenkovce, Bratislava mesto, Trnava

II. kvartál: ses. Pavelková, M. Belková, P. Procházka, J. Mančíková, L. Procházková, M. Ollerová, D. a R. Sirkovskí a zbory Sereď, Trnava, Slavkovce, Petržalka, Mníšek nad H.

III. kvartál: J. Mančíková, M. Lorinc a zbor Bratislava-mesto.

IV. kvartál: D. Ježová, M. Belková, J. Nagyová, P. Procházka, M. Dudášová, M. Poláková K. Vary, M. Ollerová a zbory Slavkovce, Jenkovce, Bratislava-mesto, Partizánske a Piešťany.

Zbory prispeli týmito čiastkami:

Jenkovce	590,-
Bratislava-mesto	2638,50
Trnava	3 376,-
Sereď	2 000,-
Slavkovce	800,-
Petržalka	1 000,-
Mníšek nad Hnilcom	500,-
Partizánske	350,-
Piešťany	600,-

Ak by ste sa rozhodli podporiť časopis Ohnisko svojím darom, môžete svoj príspevok poslať prevodom z vášho bankového účtu, alebo poštovou poukážkou do **Unibanky** na číslo účtu 2127726, kód banky 1200 variabilný symbol 917-2, konštantný symbol 0558, alebo poštou na adresu **Evanjelická cirkev metodistická Rada slovenskej oblasti, Panenská 10, 811 03 Bratislava**.

Odhaľ nové formy kreatívnej evanjelizácie a vyučovania !

čo???

neuvidíš ak neprídeš do misijného strediska EFFATHA

1. apríla 2006 o 15:00

pre koho?

pre všetkých pracovníkov, členov a nadšencov ECM

čo tam?

praktické ukážky, nápady a zdroje na skvalitnenie

a zefektívnenie tvojej služby

ako a dokedy sa prihlásiť?

mailom na effatha@umc.sk do 25. marca 2006

ešte otázky?

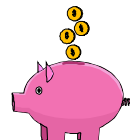
napíš na effatha@umc.sk

filip

Prijaté dary zo zboren na **PERSONÁLNY FOND** v roku 2005:

Jenkovce	8 300,-
Slavkovce	500,-
Michalovce	5 050,-
Mníšek n. H.	1 000,-
B. Bystrica	17 850,-
Partizánske	1 600,-
Piešťany	2 000,-
Trnava	17 000,-
Sereď	15 000,-
Petržalka	3 000,-
Bratislava-mesto	19 800,-
Sklené-M. Ollerová	2 500,-

Dary na personálny fond je možné posilať do **Istrobanky**, č. účtu 10006-17520010 kód banky 4900, variabilný symbol 913, konštantný symbol 0558

Na **SOCIÁLNY FOND** cirkvi prispeli zbory:

Jenkovce	650,-
Sereď	5 000,-
Trnava	777,-
Partizánske	170,-

Číslo účtu sociálneho fondu cirkvi je 11481444 kód banky 0900, VS 915, KS 0558

STAVEBNÝ FOND podporili zbory:

Trnava	777,-
Petržalka	1 000,-
Mníšek	300,-
Partizánske	150,-

Číslo účtu pre stavebný fond je 11481444 kód banky 0900, VS 915, KS 0558

Metodistická rodina rastie...

7. 2. 2006 sa Dane a Romanovi Sirkovským narodila dcéra a Viliamovi sestrička **Adéla**.

8. 2. 2006 sa Gabrielle a Samirovi Kopasovým narodil syn a Antoniji braček **Rúben**.

Srdečne **GRATULUJEME** a prajeme Božie požehnanie a pevné nervy pri výchove.

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú **12,- Sk + poštovné**.
Prispieť môžete na č. účtu **Unibanky: 2127726/1200 VS: 914 700**
alebo poštovou poukážkou. **Ďakujeme.**

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
distribúcia: Jana POLÁKOVÁ
grafika: Lenka PROCHÁZKOVÁ